

† „En 't ene woord dat de mens vergeet is dit:
dat de dood pas leven heet”. (Fr. Mistral)
IN VREDE

de ziel van Mevrouw

Marie-Julie CASTELEYN

weduwe van Mijnheer

Omer VAN RO

geboren te St.-Maria-Lierde, op 5 september 1885,
en aldaar zacht in de Heer ontslapen, op 2 juli 1967,
versterkt door het Sakrament van de zieken en de
Pauselijke Zegen.

'n Stille, vrome vrouw - 'n moeder van
de dichter Leonce Reypens: „, de moeders
gaan, maar sterven niet”.

Zij heeft 'n deel mogen beleven van wat
aan weinigen gegeven is: de schoonste
wens op haar huwelijksdag: „Moge Zij...
haar nageslacht zien tot in het derde en
vierde geslacht”.

— Dierbare kinderen, kleinkinderen en
achterkleinkinderen, gij kunt mij niet ver-
geten. Nooit zal ik u genoeg kunnen danken
om uw goede zorgen en uw groot geduld.
Vooral, u mijn dochter Suzanne moet ik
hartgrondelijk danken! Leeft als vrije,
schone christen mensen voor 'n betere
wereld.

— Ik heb in stilte geleefd, geleden en
gebeden. Ik geloof dat „, sterven, erven
is”. (G. Gezelle).

Weest mijn navolgers.

— „Vaert allen wel ende levet scone”.
En dit is ware en dankbare kinderliefde:
„Maar 'k weet nu dat geen duur van tijden
kan moeders kind van moeder scheiden”.
(D. Vansina).

Uw gebeden blijven een steun voor de overledene.
Uw blijken van deelneming een troost voor ons.

Danken u oprecht:

De families CASTELEYN,
VAN RO,
DE MULDER,
DE CLERCQ.

Uitg. L. Surdiacourt, St.-Maria-Lierde